

Rámec pro katechezi s dětmi školního věku v ostravsko-opavské diecézi



Biskupství ostravsko-opavské
**KATECHETICKÉ
A PEDAGOGICKÉ
CENTRUM**

třída	očekávaný výsledek katecheze (OVK)	dílčí cíle k naplňování OVK
4.,5.	<p>2D1</p> <p>Dítě srozumitelně vyjádří svůj vztah k Bohu a popíše, jaké dary vidí u sebe i u druhých.</p>	<p>Dítě popíše, jak se jeho víra projevuje v jeho životě, a na příkladech uvede spojitost s Apoštolským vyznáním víry (např. věřím ve vzkříšení mrtvých, a proto se modlím za zemřelé).</p> <p>Dítě popíše, jaké schopnosti nebo vlastnosti považuje za obdarování od Boha, a uvede, jak je lze využít ve prospěch ostatních.</p> <p>Dítě uvede příklady situací, ve kterých zažil pochybnosti ve víře nebo kdy vnímal své slabosti, a vysvětlí, jak se s nimi vyrovnává.</p> <p>Dítě uvede konkrétní příklady z vlastního života, kde vnímal Boží pomoc nebo vedení.</p> <p>Dítě objasní srozumitelně při vhodné příležitosti, proč věří v Boha (např. svému vrstevníkovi nebo při rodinném setkání).</p>
6.-9.	<p>3D1</p> <p>Dítě autenticky vyjádří svůj vztah k Bohu, svědčí o něm a uplatňuje svá obdarování.</p>	<p>Dítě jasně a srozumitelně vyjádří, čemu jako katolický křesťan věří v návaznosti na evangelia a Vyznání víry, a vysvětlí, jak se tato víra odráží v jeho životě.</p> <p>Dítě zdůvodní ústřední postavení Ježíše Krista v životě křesťana a církve.</p> <p>Dítě uvede konkrétní situaci, kde se jeho víra projevila v rozhodování, jednání nebo postoji k druhému.</p> <p>Dítě sdílí autenticky své zkušenosti s vírou v Krista v diskuzích, společenstvích, v osobních rozhovorech, v digitálním světě.</p> <p>Dítě se aktivně účastní farních, školních nebo komunitních projektů, kde může prakticky projevit svou víru a obdarování.</p> <p>Dítě reflektuje svůj duchovní vývoj, identifikuje své pochybnosti a klíčové momenty své víry a popíše, jak se jeho vztah k Bohu proměňoval.</p>

1.-3.	1D2 Dítě formuluje vlastními slovy svou modlitbu a vysloví ji v malém společenství, které dobře zná.	<p>Dítě vyjádří (slovy, obrázky, gestem aj.), jak se cítí při společné modlitbě ve své rodině nebo malém společenství, které dobře zná.</p> <p>Dítě popíše situace, kdy se modlí ono samo nebo lidé v jeho okolí.</p> <p>Dítě vybírá vhodná slova, gesta, postoje těla, situace k modlitbě.</p> <p>Dítě zachová chvíli ticha a soustředění při společné modlitbě.</p> <p>Dítě popíše vlastními slovy, jak Bůh v biblických příbězích promlouvá k lidem.</p> <p>Dítě popíše vlastními slovy, co pro něj znamená oslovovat Boha jako Otce a co znamenají prosby v modlitbě Otčenáš.</p>
4.,5.	2D2 Dítě rozlišuje různé podoby osobní modlitby a zapojuje se do modlitby společenství vlastními slovy.	<p>Dítě formuluje jednoduché modlitby díky, proseb, chval a zapojuje se do modlitby společenství vlastními slovy i modlitbami církve (např. Andělé Boží, Pod ochranu tvou).</p> <p>Dítě setrvá chvíli v tichu a udržuje klidný postoj jako přípravu na modlitbu.</p> <p>Dítě uvede příklady ze svého života, kdy se rozhodl modlit, a vysvětlí, co ho k tomu vedlo.</p> <p>Dítě popíše vlastními slovy, jak Bůh promlouvá k lidem (v Bibli, z vlastní zkušenosti, ve zkušenostech druhých aj.).</p>
6.-9.	3D2 Dítě oceňuje osobní i společnou modlitbu a aktivně pro ni vytváří příležitosti.	<p>Dítě vysvětlí význam a obsah jednotlivých druhů modliteb v katolické tradici (spontánní, liturgická, biblická, kontemplativní, prosebná, modlitba chval, děkovaná apod.).</p> <p>Dítě identifikuje způsoby, jak Bůh promlouvá k lidem (Bible, svědomí, druzí lidé, církev, stvoření aj.), promýšlí a navrhuje způsoby, jak na toto Boží volání odpovědět svojí vírou a svým životem.</p> <p>Dítě popisuje, jak modlitba ovlivňuje jeho vnitřní život, vztah s Bohem a s druhými.</p> <p>Dítě se zapojuje do modliteb ve společenství a podle svých schopností navrhuje jejich podobu.</p> <p>Dítě propojuje modlitbu s konkrétním jednáním ve svém životě (např. pomoc v rodině, vztahy s vrstevníky, pomoc a služba druhým).</p> <p>Dítě popíše a respektuje různé způsoby modlitby v ekumenické a mezináboženské odlišnosti.</p> <p>Dítě využívá ověřené digitální nástroje k podpoře modlitby (mobilní aplikace, texty, písně, modlitební společenství na sociálních sítích apod.) a popíše svou zkušenost s nimi.</p> <p>Dítě začleňuje do svého rozhodování o své budoucnosti modlitbu a reflexi Božích znamení v každodenních situacích.</p>
1.-3.	1D3 Dítě vyjádří na základě biblických příběhů o Ježíši, jaký je Bůh.	<p>Dítě popíše své zkušenosti z četby Bible v rodině a ve společenství věřících.</p> <p>Dítě převypráví vlastními slovy vybrané biblické příběhy o Ježíši (např. utišení bouře, rozmnožení chlebů, uzdravení nemocných, Zacheus).</p> <p>Dítě vysvětlí na základě novozákonních příběhů, jak Ježíšovo jednání ukazuje, jaký je Bůh (Otec, láskyplný, milosrdný, spravedlivý, blízký člověku aj.).</p> <p>Dítě nakreslí nebo jinak kreativně ztvární, jak si představuje Boha na základě biblických příběhů.</p> <p>Dítě uvede příklady, jak může jednat jako Ježíš (např. pomáhat slabším, odpouštět, být laskavý k druhým).</p>

4.,5.	2D3 Dítě interpretuje biblické příběhy v návaznosti na Ježíšovo učení jako aktuální pro svůj život.	<p>Dítě převypráví vlastními slovy vybrané biblické příběhy, uvede je do souvislosti s Ježíšovým životem a vyjádří biblické poselství výtvarným, literárním, dramatickým nebo digitální způsobem (např. Mojžíš, povolání apoštolů, nasycení zástupů).</p> <p>Dítě porovná Boží jednání v životě biblické postavy a ve svém vlastním životě (např. Panna Maria, Josef, apoštol Petr).</p> <p>Dítě popisuje, jak Ježíšovo učení o Bohu, lásce, odpuštění a spravedlnosti ovlivňuje jeho jednání ve škole, rodině a farnosti.</p> <p>Dítě navrhuje konkrétní způsoby, jak Ježíšovo láskyplné a milosrdné jednání uplatnit v běžných situacích (např. ve vztazích s kamarády nebo při řešení konfliktů).</p>
6.-9.	3D3 Dítě čte Bibli samo i ve společenství, integruje její poselství do svého života a vlastními slovy vyjadřuje, v čem Ježíše následuje.	<p>Dítě vysvětlí, proč křesťané pravidelně čtou Bibli ve společenství věřících i osobně a proč ji nazývají Božím slovem.</p> <p>Dítě reflektuje a popíše svůj vztah k Bibli.</p> <p>Dítě uvede na příkladech konkrétních lidí, jak Boží slovo proměnilo jejich život.</p> <p>Dítě vyjadřuje, jaké hodnoty čerpá z biblického poselství, a popisuje, jak je uvádí do svého života (např. odpuštění, spravedlnost, služba druhým).</p> <p>Dítě formuluje otázky a myšlenky, které při četbě Bible vznikají, sdílí je a aktivně hledá odpovědi (např. společenství, digitální prostor a aplikace, např. Bibleserver, literatura aj.).</p> <p>Dítě se zapojuje do čtení Písma v rámci liturgie a ve svém společenství, v němž také sdílí své porozumění biblickému poselství.</p> <p>Dítě identifikuje v Ježíšově životě vzor pro své vlastní jednání a uvede příklady, v čem Ježíše ve svém životě následuje.</p> <p>Dítě kreativně zpracuje vybrané biblické poselství srozumitelným způsobem a sdílí jej se svým vrstevníky (např. ve společenství mládeže, na farním webu nebo farní nástěnce, na sociálních sítích apod.).</p>
1.-3.	1D4 Dítě rozliší a popíše dobré a hříšné jednání na základě vybraných Ježíšových podobenství, jeho skutků a Desatera, a vyjádří vděčnost za odpuštění a smíření.	<p>Dítě na základě vybraných podobenství a skutků z Ježíšova života popíše, jak Ježíš ukazuje lásku nebeského Otce k lidem (např. podobenství o milosrdném otci, o ztracené ovci), a uvede, kdy ono samo tuto lásku zakouší.</p> <p>Dítě uvede příklady, jak Ježíš projevuje svou lásku nebeskému Otci a jak ono může projevovat svými skutky a modlitbou lásku Bohu.</p> <p>Dítě rozlišuje na základě Ježíšova přikázání lásky, kdy jeho jednání přináší radost druhým a Bohu, a popíše, jak při rozhodování naslouchá svému svědomí.</p> <p>Dítě popíše situace, kdy zažilo odpuštění a smíření a kdy se snažilo věci napravit.</p> <p>Dítě vysvětlí na vybraných příkladech ze svého života, z biblických příběhů (např. Zacheus, milosrdný Samaritán) a podle Desatera dobré a hříšné jednání, jeho důsledky a vysvětlí, co je to hřích.</p> <p>Dítě popíše průběh svátosti smíření a vyjádří, jak jejím prostřednictvím zakouší, že Bůh ho má rád, odpouští mu a je mu blízko teď i v budoucnu.</p> <p>Dítě vyjádří vlastními slovy, gestem, modlitbou nebo kreativními prostředky vděčnost za Boží lásku, odpuštění a smíření v situacích, které samo zažilo.</p>

<p>4.,5.</p>	<p>2D4</p> <p>Dítě popíše na konkrétním příkladu, jak jedná podle svého svědomí a adekvátně svému věku popisuje důsledky svého jednání v návaznosti na učení církve.</p>	<p>Dítě identifikuje situace, ve kterých se rozhoduje na základě svého svědomí, a vysvětlí, jak se při rozhodování orientuje podle Ježíšova přikázání lásky a Desatera.</p> <p>Dítě reflektuje svou účast na liturgii a svátostech a popíše jejich vliv na svůj život (např. jednání, utváření svědomí, růst ve vztahu k Bohu i lidem).</p> <p>Dítě popíše důsledky svého jednání pro sebe i pro druhé, rozlišuje ve světle Ježíšova života, které jednání je spravedlivé a hříšné, a vyvozuje, jak může svým jednáním v síle Ducha Svatého přispívat k dobru druhých a napravovat případné chyby (např. omluva, náprava škody).</p> <p>Dítě popisuje svátost smíření jako dar Božího milosrdenství pro usmíření s Bohem a lidmi, usiluje o vnitřní pravdivost při zpytování svědomí.</p>
<p>6.-9.</p>	<p>3D4</p> <p>Dítě reflektuje a přizpůsobuje své jednání a hodnoty podle Ježíšova učení a učení církve a svým aktivním jednáním se zasazuje o spravedlivější a bratrštější svět.</p>	<p>Dítě diskutuje o konkrétních situacích (např. vztahy ve společenství, kyberšikana, pomoc uprchlíkům) a reflektuje vlastní postoje a rozhodnutí ve světle Ježíšova života a přikázání "Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás" a nauky církve.</p> <p>Dítě na základě víry v Boha projevuje ochotu odpouštět druhým (např. ve sporu s vrstevníkem), vysvětlí odpuštění jako cestu k obnově vztahů a inspiruje se Božím milosrdenstvím.</p> <p>Dítě rozlišuje mezi odpuštěním a přehlížením nespravedlnosti, popíše odpuštění jako akt lásky, který neznamena schvalování morálního zla (např. snaha odpustit spolužákovi, který šikanuje, neznamena schvalovat šikanu a agresivitu).</p> <p>Dítě formuluje způsoby, jak růst ve svobodě a formovat vlastní svědomí v síle Ducha Svatého, ve světle Božího slova a nauky církve uprostřed pluralitní společnosti.</p> <p>Dítě se zapojí do diskuze o nespravedlnosti a útisku slabších s respektem k názorům druhých, navrhuje konstruktivní řešení inspirovaná Ježíšovým příkladem a výzvami sociální nauky církve a obhájí je v osobní i digitální komunikaci.</p> <p>Dítě reflektuje, co ovlivňuje jeho rozhodování, rozpoznává vnitřní pohnutky svědomí, hodnotí důsledky svých činů a plánuje konkrétní kroky k osobnímu růstu a odpovědnému jednání vůči druhým.</p> <p>Dítě oceňuje svátost smíření jako cestu k osobnímu duchovnímu růstu a volí si cestu k prohloubení své lásky k Bohu, lidem a sobě samému.</p> <p>Dítě vyhledává a představí pozitivní vzory křesťanského života, které ukazují sílu smíření a odpuštění v dějinách i současnosti (např. Ester Hillesum, Albert Schweitzer, Karel Foucauld).</p> <p>Dítě objasní vztah mezi svobodou a odpovědností a na konkrétní situaci navrhne, jak se svým aktivním přístupem může zasazovat o spravedlivější a bratrštější svět.</p>

1.-3.	1E1 Dítě uvede na konkrétních příkladech, jak se víra projevuje ve slavení jeho rodiny a farnosti.	<p>Dítě popíše vybrané příběhy z evangelií, ve kterých Ježíš slavil s lidmi (např. Ježíš na svatbě v Káně Galilejské, Poslední večeře), a uvede situace, ve kterých slaví on.</p> <p>Dítě popíše konkrétní tradice a rituály, kterými jeho rodina a farnost slaví neděle a hlavní křesťanské svátky, a vlastními slovy vysvětlí jejich význam (např. modlitba před jídlem, adventní věnec, žehnání pokrmů, zpěv koled apod.).</p> <p>Dítě navrhne aktivity, kterými může přispět k pokojnému a radostnému prožití neděle a křesťanských svátků.</p> <p>Dítě vysvětlí na základě biblického textu "Kde jsou dva nebo tři v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich", že Ježíš je přítomen mezi těmi, kdo se společně modlí a tvoří společenství církve.</p>
4.,5.	2E1 Dítě se zapojuje do společného slavení víry v rodině a ve farnosti.	<p>Dítě přispívá svým jednáním k radostné a přátelské atmosféře při společném slavení víry.</p> <p>Dítě vypráví o vlastních prožitcích se slavením víry v rodině a farnosti a sdílí je s vrstevníky.</p> <p>Dítě pojmenuje různé druhy požehnání v rodině a farnosti a formuluje vlastní krátkou modlitbu požehnání (např. požehnání jídla, požehnání rodičům).</p> <p>Dítě se zapojuje do přípravy a průběhu slavení liturgického roku v rodině i ve farnosti (např. adventní věnec, postní aktivity, velikonoční výzdoba).</p>
6.-9.	3E1 Dítě aktivně spoluutváří společné slavení víry.	<p>Dítě sdílí s vrstevníky své zkušenosti ze slavení víry v rodině a farním společenství.</p> <p>Dítě se aktivně podílí na přípravě rodinného a farního slavení (např. výběrem biblických textů, zpěvem, výzdobou, přípravou pohoštění).</p> <p>Dítě vybírá a aktivně spoluutváří takové formy slavení, kterými rozvíjí svůj osobní vztah k Bohu a sounáležitost s konkrétním společenstvím věřících (např. oslava narozenin v rodině, slavení Vánoc, křížová cesta, pouť, večery chval apod.).</p> <p>Dítě vysvětlí význam žehnání při různých příležitostech (komu se žehná a proč), nechává si požehnat a žehná druhým.</p> <p>Dítě rozlišuje mezi charakteristickými znaky křesťanského slavení víry a pověřených praktik a vysvětlí jejich rozdílné důsledky pro život věřícího.</p> <p>Dítě obhajuje význam slavení neděle a křesťanských svátků a navrhuje způsoby, jak je propojit s životem.</p>
1.-3.	1E2 Dítě se účastní slavení mše svaté a popisuje symboly, se kterými se ve slavení setkává.	<p>Dítě se aktivně zapojuje do dialogu mše svaté, odpovídá podle svých možností svými postoji, slovy a gesty na průběh liturgie (modlí se, naslouchá, zpívá...), a vyjádří, jak se při mši svaté cítí.</p> <p>Dítě rozliší jednotlivé části mše svaté a vypráví, co ho při slavení mše svaté ve farním společenství oslovuje.</p> <p>Dítě vysvětlí, k čemu v kostele slouží oltář, ambón a svatostánek a vybrané liturgické předměty, a popíše, co se mu na nich líbí.</p> <p>Dítě svými slovy vysvětlí, co znamená eucharistie a proč je darem Ježíšovy blízkosti a lásky.</p> <p>Dítě ze své dětské perspektivy spojuje význam chleba a vína s přítomností Ježíše Krista v eucharistii a popíše, co pro něj eucharistie znamená.</p> <p>Dítě rozpozná vybrané liturgické symboly a spojuje je s konkrétními projevy osobní víry a víry společenství (např. voda, chléb, víno).</p>

4.,5.	2E2 Dítě přijímá svátosti, aktivně se zapojuje do slavení mše svaté a popisuje služby a symboly v liturgii.	<p>Dítě se aktivně účastní mše svaté (např. zpěv, společné odpovědi, postoje).</p> <p>Dítě popisuje význam jednotlivých služeb při mši svaté (např. kněz, ministranti, lektoři, akolyté, schola).</p> <p>Dítě vysvětlí symboly používané při liturgii a jejich význam pro duchovní život (např. voda, chléb, víno, velikonoční svíce, popelec).</p> <p>Dítě vysvětlí eucharistii jako znamení Ježíšovy přítomnosti a sjednocení s ním a uvádí její význam pro svůj život i život společenství.</p> <p>Dítě vyjmenuje svátosti, které přijal a přijímá, popíše, jak ovlivňují jeho vztah k Bohu a lidem.</p> <p>Dítě při návštěvě kostela, který obvykle navštěvuje, popíše jeho vzhled a hlavní prvky, a vysvětlí, jak mu pomáhají prožívat bohoslužbu.</p>
6.-9.	3E2 Dítě reflektuje své zkušenosti se svátostným životem a dalšími formami liturgického slavení, vyjádří a zdůvodní svůj názor na používání symbolů v liturgii.	<p>Dítě se podle svých možností zapojí do liturgického slavení ve farnosti (např. jako ministrant, člen scholy, při čtení přímlov) a popíše své zkušenosti s tímto zapojením.</p> <p>Dítě se účastní slavení svátostí a svátostin ve farnosti (např. křest, manželství, pohřeb, liturgie hodin, požehnání domova apod.).</p> <p>Dítě objasní Ježíšovo působení ve svátostech církve a jejich význam v životě křesťana a popíše jejich účinky ve vztahu k vlastnímu duchovnímu růstu.</p> <p>Dítě reflektuje vlastní zkušenosti se svátostným životem a sdílí je ve skupinové diskusi nebo pomocí písemného či digitálního vyjádření.</p> <p>Dítě porovná různé způsoby slavení svátostí v rámci různých křesťanských tradic a vysvětlí jejich společné i rozdílné znaky.</p> <p>Dítě diskutuje o významu gest a symbolů v liturgii i v kontextu víry v současné době.</p> <p>Dítě prezentuje své poznatky o liturgickém prostoru (např. při Noci kostelů formou exkurze, prezentace) a zapojí se do aktivit spojených s péčí o kostel.</p>
1.-3.	1F1 Dítě popíše členy farního společenství, jejich úkoly a vyjádří, jak se v tomto společenství cítí.	<p>Dítě vyjmenuje role členů farního společenství, se kterými se setkává mimo liturgii, a popíše jejich úkoly (např. rodiče, katecheta, kostelník).</p> <p>Dítě popíše vlastní farní společenství a vysvětlí, čím se liší od jiných skupin, která zná (např. škola, zájmové kroužky).</p> <p>Dítě sdílí své zkušenosti s konkrétní farní akcí nebo setkáním (např. katecheze s dětmi, dětský den, mikulášská besídka).</p> <p>Dítě vyjádří, jak se cítí při společných aktivitách farnosti nebo na diecézních akcích, které zažil (např. pouť rodin).</p> <p>Dítě popíše, jak Ježíš v evangeliích přiváděl lidi k sobě a jak dnes spojuje členy farního společenství.</p>

4.,5.	2F1 Dítě se účastní života farního společenství a ocení, že do něj patří.	<p>Dítě popíše aktivity svého farního společenství mimo slavení liturgie a zúčastní se alespoň jedné farní aktivity a sdílí svůj osobní zážitek z účasti na ní (např. setkání, výlety, brigády).</p> <p>Dítě vyjádří, co mu život ve farnosti přináší a jak on sám může přispět k jeho obohacení.</p> <p>Dítě projevuje ohleduplnost a ochotu pomáhat ostatním členům farního společenství během společných aktivit a setkání.</p> <p>Dítě ocení, že církev tvoří lidé různých kultur a povolání, a stručně je charakterizuje, i když je osobně nezná.</p> <p>Dítě reflektuje sebe sama jako součást konkrétního společenství, které se schází ve farnosti (např. skupina katecheze, spolčo, farní florbalové družstvo).</p> <p>Dítě sdílí zkušenosti ze společných setkání ve farnosti a během rozhovoru nebo modlitby vyjadřuje, že Kristus spojuje všechny členy společenství.</p>
6.-9.	3F1 Dítě přijímá spoluzodpovědnost za konkrétní oblast života farního společenství.	<p>Dítě popíše různé aktivity a služby ve své farnosti; uvede jejich smysl a zvolí si, kterých se zúčastní (např. farní kavárna, letní tábor pro děti).</p> <p>Dítě uvede příklady aktivit, kterými může přispět podle svého nadání a zájmů do života společenství.</p> <p>Dítě navrhne a realizuje ve spolupráci s druhými konkrétní aktivitu ve farnosti a reflektuje své zkušenosti (např. příprava programu pro mladší děti, podíl na organizaci společenství mládeže, charitativní projekt apod.).</p> <p>Dítě se zapojuje do diskusí o životě církve, argumentuje na základě získaných informací, vyjadřuje své názory na současné výzvy a možnosti zapojení mladých lidí do církevního společenství.</p> <p>Dítě popisuje společenství věřících, v jehož středu je Kristus, kde Duch Svatý spojuje lidi, dává jim odvahu ke službě a vede je ke společnému růstu ve víře, a reflektuje své zkušenosti.</p>
1.-3.	1F2 Dítě popisuje, jak se Ježíšovo vycházení k lidem projevuje v životě jeho rodiny, farnosti a církve.	<p>Dítě popíše situace v rodině a ve farnosti, ve kterých lidé pomáhají druhým a projevují jim lásku a přijetí podle Ježíšova příkladu.</p> <p>Dítě vypráví příběhy z evangelia, ve kterých Ježíš vychází k lidem, pomáhá jim nebo je uzdravuje (např. Zacheus, podoběnství o marnotratném synu, uzdravení slepého Bartimea, skutky milosrdenství).</p> <p>Dítě rozpozná a vlastními slovy vysvětlí, co Ježíš dává lidem (např. Boží blízkost, uzdravení, chléb, víra, odpuštění, naděje, nový začátek, napomenutí, Ducha Svatého).</p> <p>Dítě popíše, co lidé v jeho blízkém okolí potřebují, a navrhne ve spolupráci s druhými, jak v těchto situacích jednat podle Ježíšova příkladu.</p> <p>Dítě se zapojí do některé aktivity, kterou křesťané dělají pro druhé (v rodině nebo ve farnosti, např. tvoření, Tříkrálová sbírka, zpěv, divadlo pro seniory, balení balíčků pro potřebné aj.).</p>

<p>4.,5.</p>	<p>2F2</p> <p>Dítě se aktivním způsobem zapojuje do činností, které jeho farnost a církev dělá pro druhé.</p>	<p>Dítě vyjmenuje různé formy pomoci a evangelizace ve farnosti a církvi (např. charitativní akce, návštěvy nemocných, sbírky pro potřebné, kurzy Alfa aj.).</p> <p>Dítě pojmenuje potřeby lidí ve svém okolí a navrhne, jak může potřebným lidem společně s farností pomoci.</p> <p>Dítě spolupracuje s ostatními dětmi a dospělými při přípravě a realizaci konkrétní farní nebo církevní akce (Tříkrálová sbírka, výroba přání pro nemocné aj.).</p> <p>Dítě vysvětlí, proč je hlásání evangelia a služba druhým důležitou součástí křesťanského života a jak souvisí s učením Ježíše Krista a působením Ducha Svatého.</p> <p>Dítě sdílí a hodnotí své osobní zážitky včetně pozitivních i negativních aspektů účasti na aktivitách farnosti pro druhé.</p> <p>Dítě vytvoří plakát, video, zprávu o akci, kterou farnost pořádala pro druhé a na které se podílelo, a prezentuje je ve veřejném prostoru (např. nástěnka ve škole, městská knihovna, nástěnka farnosti).</p>
<p>6.-9.</p>	<p>3F2</p> <p>Dítě navrhuje a realizuje ve spojení s ostatními činnostmi, ve kterých pomáhá potřebným podle Ježíšova vzoru, a s respektem a úctou svědčí o svém vztahu k Němu.</p>	<p>Dítě zmapuje ve spolupráci s ostatními aktivity farnosti, církvi a jiných organizací v místě svého bydliště a popíše, na jaké potřeby tyto aktivity odpovídají.</p> <p>Dítě vlastními slovy interpretuje základní principy Ježíšova učení o lásce k bližnímu, službě druhým a pomoci potřebným.</p> <p>Dítě na základě vlastní zkušenosti nebo setkání s činností církve pro druhé popíše její vliv na život lidí a vyjádří, jak ho tato zkušenost ovlivnila v jeho pohledu na církev jako vycházející společenství.</p> <p>Dítě se aktivně podílí na charitativní nebo evangelizační aktivitě a následně reflektuje svůj osobní přínos a zkušenost získanou během realizace.</p> <p>Dítě popisuje projevy své víry v Ježíše a přibližuje hlavní myšlenky evangelia svým vrstevníkům (např. příběh, svědectví, vizuální nebo digitální forma).</p> <p>Dítě si zvolí a zúčastní se aktivity s křesťany jiných církví (týden modliteb za jednotu křesťanů, Alianční týden, festival UNITED aj.).</p> <p>Dítě se zúčastní aktivity ve prospěch druhých, které organizuje škola, město, obec, spolky, a reflektuje, jak jeho ochota sloužit druhým vychází z Ježíšova příkladu a křesťanské víry.</p>